

vös-párt, ismét megkezdtek a tanácskozást és Balassa Ármin dr-t választották meg elnöknek, Szivessy Lehel dr-t titkárnak.

Balassa Ármin dr lelkes beszédben üdvözlötte a tagokat, akiket kitartásra buzdított. Azt mondta, hogy bár az utolsó órában vagyunk, azért föltétlenül bizni lehet a sikerben. Örülni lehet a polgárságnak, hogy olyan képviselőt küldhet a parlamentbe, mint Eötvös Károly. Elmondotta Eötvös jelölésének történetét, jellemezte Eötvös Károlyt és arra kérte a választókat, küzdjenek lelkesedéssel a győzelemért.

Schweiger Miksa és Balogh Gyula dr beszéltek még, mire az értekezlet véget ért.

Telefonbeszélgetés Vázsonyival.

Kevéssel a lelkes jelölés után telefonon kerestük Vázsonyi Vilmost, hogy tőle kérjünk autentikus fölvilágosítást a vasárnapi programbeszéd és a budapesti hangulat felől, de Vázsonyi akkor nem volt odahaza. Este tíz órakor ő maga jelentkezett a telefonnál s a következőket mondotta:

— Örömmel értesülök a *Délmagyarország* szerkesztőségétől, hogy a szegedi munkapárt liberális elemei s egyáltalán a szegedi liberális elem Eötvös Károlyt jelölte, munkapárti programmal. Örvendek ennek a jelölésnek annál inkább, mert bár Gerliczy Ferenc báró személye ellen abszolút semmi kifogásom sincs se nekem, se a liberális elemnek, — de Gerliczy jelölése körül voltak igen disszonáns hangok, formák s motívumok. Ugy, hogy a liberálisoknak összefogását természetesnek tartom. Hogy a kormány bármi akadályt gördítene Eötvös Károly jelölése s megválasztása elé, ezt kizártnak tartom. *A kormány nem avatkozik a szegedi harcba, hisz munkapárti mind a két jelölt s a munkapártot veszteség nem fogja érni, semmi esetre sem.* Ma este már Budapesten is tudomást vettek Eötvös szegedi jelöléséről és politikai körökben meglepedéssel tárgyalták. Remélem, hogy munkapárti, hivatalos körökben is meglepedést kelt ez a jelölés. Különben vasárnap délelőtt, a

nyolc óra tizenöt perckor induló gyorsvonattal Eötvös Károlyval én és Sándor Pál Szegedre megyünk.

Eötvös Károly fogadása.

Eötvös Károly Vázsonyi Vilmos és több országos nevű politikus társaságában vasárnap délelőtt érkezik meg Budapestről a gyorsvonattal. Fogadására szegedi pártja nagy előkészületet tesz. Hatalmas, impozáns kocsisorban vonul ki a párt a jelölt elé. Gyülekezés délelőtt tizenegy órakor a Tisza-szálló előtt, ahonnan zászlók alatt kocsikkal vonulnak az állomásra.

A programbeszéd délután négy órakor lesz a szegedi *Vigszinpad* (Horváth Mihály-utca 8.) helyiségében.

Este a párt a Tisza-szállóban pártvacsorát rendez, amelyről a következő értesítést adták ki:

Gerliczy báró programbeszéde.

A Gerliczy-párt a vasárnapi programbeszédéről a következőket közli:

Gerliczy Ferenc báró vasárnap délután négy órakor tartja programbeszédét a Tisza-szálló nagytermében. Ezt megelőzőleg lesz ünnepélyes bevonulása a városba a Szeged állomásról. Érkezése a pályaudvarra három óra ötven perckor történik. Pártja a fogadtatásra való gyülekezés céljából vasárnap délután három órakor az Európa-szálló előtt csoportosul, ahonnan kocsikon, zászlók alatt vonul ki a képviselőjelölt üdvözlésére és fogadására, majd programbeszédének meghallgatására.

Nagyon valószínűnek tartják a párt vezetői, hogy Gerliczy bárót több képviselő fogja Budapestről le kísérni s beszédét is mondanak az ő támogatására.

Szombaton este a Gerliczy-párt vacsorára gyűlt össze a Hagenmacher-vendéglő éttermében. Megjelent a vacsorán Gerliczy Ferenc báró is, aki hosszabb beszédben fejtette ki politikai nézeteit és kifejezte a diadalban való reményét. Fölshozták még Pálffy Dániel, Ujlaki Antal és többet.

Gerliczy báró vasárnap délután négy órakor tartja meg programbeszédét a Tisza-szálló nagytermében.

Várossy: függetlenségi jelölt.

Az első kerületi függetlenségi párt intézőbizottsága szombaton délután hat órakor a Kaszinó épület helyiségeiben intézőbizottsági ülést tartott. Becsey Károly dr elnök hosszas beszédben tudtára adta a jelenlevőknek, hogy a jelölt-bizottság egyhangú lelkesedéssel Várossy Gyula kisteleki plébánost nevezte meg Szeged város első kerületében függetlenségi képviselőjelöltnek.

— Országos nevű politikusok, mint Mérey Lajos és Wesselényi Ferenc báró jelen alkalommal nem vállalkozhat a jelöltségre. Gondoskodtunk tehát, hogy saját körünkben jelöljünk olyan embert, aki lelkesedésének hevével tudja megvédelmezni a szeplőtlen függetlenségi lobogót.

Az elnök beszédét éljenzéssel fogadták a jelenlevők. Fölshozták még Lévy Ferenc, aki erősen kitört azok ellen, akik csak színleg hordozzák a függetlenségi lobogót. Wodianer Sándor és Sáfár László beszédét éljenzés zárta be.

Becsey Károly dr, az első kerületi függetlenségi negyvennyolcas párt elnöke, miután Várossy Gyula jelölését az intéző bizottság egyhangúlag elfogadta, azt ajánlotta, hogy küldöttség menjen Várossy Gyuláért. A küldöttség így alakult meg: Kovács István alelnök, Sári János, Pálffy Antal és Lévy Ferenc dr. Várossy Gyula éljenzés közepett lépett be a terembe és kijelentette, hogy a jelölést elfogadja. Rögtön programbeszédét is mondott, kifejtette politikai álláspontját, mely a függetlenség és szabadság eszméjében csúcsosodik ki.

— Ne az én győzelmemért küzdjünk, hanem a zászlónk küzdelméért — fejezte be beszédét a képviselőjelölt.

Vasárnap délután hat órakor a Kossuth-szobor előtt nagy népgyűlést tart a függetlenségi és 48-as párt. S Várossy Gyula programbeszédét tart. A népgyűlésen Lantos Béla tart bevezető beszédet.

Várossy Gyula jelöléséről az országos függetlenségi pártot sürgőnyileg értesítették.

Szóval, minden rendben volt, Évi pedig úgy viritott, mint a rózsza. Rámpás Flóri jelentkezett is, hogy ő feleségül venné Évit, de arról szó sem lehetett, hogy odaadják ilyen koldusnak. A Hamar leánya még mindig válogathat a legények között.

Novemberben furcsa eset történt. Egyszer csak egy idegen legény jött végig a klementfalvi főutcán. Piros huszársapka volt a fején, igen szűk nadrágot és magassarku csizmát viselt, peckesen járt és a félszemével egyre a lábára sándított. Magyar legény volt és az emberek úgy bámultak utána, mintha legalább is török volna. Hamarék háza előtt megállott, egyet pökött, egyet gondolt, aztán hirtelen sarkon fordult és megint kiment a faluból. Ez volt az Évi ismerőse. Egy órával később egy másik magyar ember jött végig a főutcán. Őt még jobban megbámulták az emberek. Hatalmas öreg volt, a hosszú, fehér haját fésű tartotta össze, a vállán nagyszerű subát viselt. Olyan szép, méltóságos és furfangos képe volt, mint az őtestamentombeli juhászoknak. Az öreg benyitott Hamarékhoz. Kitűnt, hogy igen ékesbeszédű férfiú.

— Mivel úgy rendelte az Ur, hogy az én Marci fiam emberi gyengesége meginduljon egy tisztas hejaden irányában, aki a gazd-uram becsületes portáján sarjadtott szép virágszállá, tehát úgy vélekedtem, hogy megtiszteltem becses mivoltát, hogy megértsem hasonló szándékát.

Ezek után rögtön oláhra fordította a szót, mert Hamar gazda nem értett magyarul,

oláhu azonban minden emberfia tud. Kitűnt, hogy ez Pezsenye, alias Bessenyei Márton, az uraság számadó juhásza, édesapja ama Marci huszárnak, akivel Évinek ismeretsége volt. A legény most szabadult ki a katonasorból és feleségül akarta venni Évit.

Hamar gazda mély megdöbbenéssel hallgatta végig vendégét. Ez rendkívüli dolog volt. Megtörtént már, hogy klementfalvi leányt Hubertire, sőt Szent-Andrásra is vittek, de ott is német emberek laktak. Arra azonban, hogy német leány csákófalvi magyar legényhez menjen, arra még nem volt példa a világ teremtése óta.

Hosszu vita fejlődött a két apa között. — Nem adhatom a leányt, mert kendtek magyarok, — mondta Hamar.

A juhász kenetes hangon válaszolt:

— A magyar ember is az Ur teremtetése, miként az a főbíró ur, a vicispán és az uraság példája is bizonyítja. Sőt a helybeli plébános ur is magyar, pedig Kelemenfalván lakik.

— De a plébános ur nem is házasodik, — jegyezte meg Hamar. — A ló nem keveredik a tehénnel, pedig egy istállóban abrakolnak.

A furfangos juhász nem lehetett olyan könnyen kifogni.

— A lovat a munkáért, a tehenet a tejért tartják. A merino azonban keveredik a magyar birkával, mivel mind a kettőt a gyapjúért tartják és a gazdát is, legyen az magyar, avagy német, az adójáért tartja az állam.

Erre nem tud mit válaszolni Hamar. De azért nem engedett.

— Ez csak szóbeszéd, — mondta csökönyösen — de én még sem adom a leányt.

A juhász nem volt kevésbé csökönyös ember és elment a plébániára. Mikor a plébános ur megtudta, hogy Bessenyeiék nem kálvinisták, hanem római katolikusok, tüstént maga elé hívatta Hamart.

— Az Évi ismerőse derék és vagyonos ember, meg nemesember is. Jövő vasárnapon kihirdetem Évit a legénynyel. Megértetted, Hamar.

Hamar bizony nem értette meg.

— A falu csufjává legyek, plébános ur? — ijedezett.

— Akkor leszesz csak a falu csufjává, ha nem adod oda a leányt, mert úgy kiprédikállak a szószékről, hogy holtig attól koldulsz. Megértetted, Hamar?

Ezt megértette. Most már nem lehetett többé ellenkezni. Mikor a falubeli legények híre vették, hogy Évit Csákófalvára viszik, felzúdultak és éjjelenként csufolódnótákat üvöltöttek Hamarék háza előtt. A leányok pedig elhúzódtak Éva mellől a templomban. Mert ilyen szegény még nem esett Klementfalván. Hamar gazda úgy elbusulta magát, hogy látni sem akarta többet az unokáját. Évi egészen lefogyott és annyira a szívére vette a sok szekaturát, hogy egyszer már majd beleugrott a kutba.

Aztán csengős kocsin fölplántlikázott magyar legények jöttek Csákófalváról. Hosszu